

பஞ்சபூதத் தலங்கள்

ACCNO 32103
34-1

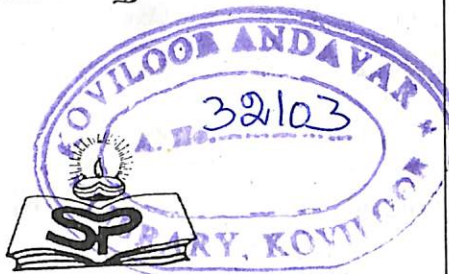
நாகை M.P. அழகியநாதன்

பஞ்சபூதத் தலங்கள்

சிந்தனைக் கவிஞர் சித.சிதம்பரத்தின்
தொலை நோக்குப் பார்வையில் ...
பாரோர் படித்துப் பயனுற வழங்குவோர்
ப.மு.சித. இல்லம் முத்துப்பட்டினம், காரைக்குடி.

தொகுத்தவர்

நாகை M.P. அழகிய நரதன்

சங்கர் பதிப்பகம்

15/21, டீச்சர்ஸ் கிள்டு காலனி,
இராஜாஜி நகர் விரிவு,
வில்லிவாக்கம், சென்னை - 600 049.

தொலைபேசி : 2650 2086.

செல் : 94441 91256

email : shankar_pathippagam@yahoo.com

நூல் விவர அட்டவணை

நூலின் பெயர்	:	பஞ்சபூததத் தலங்கள்
மொழி	:	தமிழ்
பொருள்	:	பஞ்சபூதங்கள்
ஆசிரியர்	:	நாகை எம்.பி. அழகிய நாதன்
பதிப்பு	:	2014
நூலின் அளவு	:	கிரவுன்
அச்சு	:	10 புள்ளி
தாள்	:	வெள்ளை
பக்கங்கள்	:	32
நூல் கட்டுமானம்	:	அட்டைக்கட்டு

விலை : ரூ. 10.00

விற்பனை உரிமை : சங்கர் பதிப்பகம்
 15/21, டீச்சர்ஸ் கிள்டு காலனி,
 இராஜாஜி நகர் விரிவு,
 வில்லிவாக்கம், சென்னை - 49.
 தொலைபேசி : 2650 2086

அச்சிட்டோர் : MK கிராஃபிக்ஸ்
 சென்னை - 21.

முன்னுரை

மனித வாழ்க்கையில் 'பஞ்ச' (ஐந்து) என்ற சொல் மிக முக்கியமானது. புலன்கள் ஐந்து; நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் குத்துவிளக்கின் முகம் ஐந்து; இறைவனுக்குப் பயன்படுத்தப் படுவது பஞ்சாமிர்தம். இதில் ஐந்து வகையான பழங்கள் சேர்க்கப்படும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே போன்று, நீர், நிலம், ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு இவையும் ஐந்து. மனித உயிர்கள் இந்த ஐந்திலும் மட்டும் மரணம் அடைகின்றன என்பது உண்மை.

இறைவன் ஒவ்வொரு வடிவிலும் இருக்கிறான் என்பதை உணர்த்துகிறது, இந்தப் பஞ்சபூத தலங்கள். நாமும் பஞ்சபூதத் தலங்கள் செல்வோம், இறைவனின் திருவிளை யாடலை எண்ணி வியப்போம்.

பஞ்சபூதத் தலங்கள்

1. திருவாரூர் (மண்)
2. திருவானைக்காவல் (நீர்)
3. திருவண்ணாமலை (நெருப்பு)
4. திருக்காளத்தி (காற்று)
5. சிதம்பரம் (ஆகாயம்)

1. திருவாரூர்

(பிருத்துவித் தலம் (மண்)

இறைவன் :: வன்மீக நாதர்
புற்றிடங் கொண்ட நாதர்
வீதிவிடங்கார்

இறைவி : அல்லியங்கோதை

“குழல் ஒலி யாழ் ஒலி கூத்து ஒலி ஒற்றொலி எங்கும்
குழாம் பெருகி விழவு ஒலி விண்ணையும் சென்று விம்மி
மிகும் திருவாரூர்” எனப் பல்லாண்டு இசைக்கும் இது பஞ்ச
பூதத் தலங்களுள் பிருதிவித்தலமாகத் திகழ்கிறது
காஞ்சிபுரத்தையும் பிருத்துவித்தலமாகச் சொல்வதுண்டு.

ஆரூரில் பிறக்க முக்தி என்பார்கள். சுந்தரர் தமது
திருத்தொண்டத் தொகையுள்

“திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள்
எல்லார்க்கும் அடியேன்”

எனத் திருவாய் மலர்ந்தார். இதன் தொன்மையை

“திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
திருவாரூர்க் கோயிலாக் கொண்ட நாளே”

என்பார் அப்பர் சுவாமிகள்.

மக்கள் கல்லாலும் உலோகப் பொருள்களாலும் கடவுளுருவத்தை அமைத்து வழிபடுவதற்கு முன்பே மரத்தையும் புற்றுக்களையும் வழிபட்டார்கள். ஆதலின் புற்று வழிபாடு மிகத் தொன்மையானது. சமய நாகரீகத்துக்குத் தலை அதுவே என ஆங்கில வரலாற்று ஆசிரியர் பெர்குகன் கூறுகிறார்.

வினாயகர், மகேசன், சப்தமாதர்கள், சண்டேசன் போன்ற எழில்மிகு பல்வர்கள் கற்சிலைகளும், தியாகப் பெருமான் என அழைக்கப்படும் சோமாஸ் கந்த செப்புத் திருமேனி வழிபாடும் கி.பி. 6, 7ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரூர் கோயில் சிறப்புற்று விளங்கியதற்கான சான்றுகளாகும்.

பலவகையாலும் தொன்மைச் சிறப்புடன் சைவத்தின் கேந்திரமாயும் ஆரூர் திகழ்ந்த காரணத்தால் தான். சேக்கிழார் பெருமான் தன் திருத்தொண்டர் புராணம் எனும் பெரிய புராணத்தில் திருமலைச் சிறப்பாகக் கயிலை மலையின் சிறப்பும் திருநாட்டின் சிறப்பாக ஆரூரின் சிறப்பும் தான் எனக் கூறியுள்ளார்.

முதலாம் ஆதித்தன் (கி.பி. 871 - 907) காலக் கல்வெட்டு முதல் 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மராத்திய மன்னர் சரபோஜி காலம் வரையிலான கல்வெட்டுக்கள் கோயிலில் காணப்படுகின்றன.

சைவர்களைப் பொறுத்தவரை கோயில் என்று தில்லையையும், பெரிய கோயில் என்று திருவாரூரையும்

குறிப்பிடுவது வழக்கம். சப்தவிடங்கர் தலங்களுள் திருவாரூர் தலையானது மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றாலும் சிறந்து விளங்குவது திருவாரூராகும். திருவாரூரில் தான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் அருள்வாழ்வு மலர்ந்தது. பெரிய புராண ஆக்கத்துக்கு முதன்மையான திருத்தொண்டர் தொகை உருவானதும் திருவாரூரில் தான்.

இத்திருக்கோயில் தமிழகக் கலை வரலாற்றிலும், இசை வரலாற்றிலும் பெரும் பங்கு வகிப்பதாகும்.

இத்திருக்கோயில் கட்டப்பட்ட காலம் வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. தமிழகத்தை ஆண்ட புகழ் பெற்ற மன்னர் களின் கைவண்ணமும் கல்வெட்டுகளும் இத்திருக் கோயிலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

திருஞான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் ஆகிய நால்வராலும் பாடப்பெற்றது திருவாரூர். 330 தேவாரப் பாடல்களும், திருவாசப் பாடல்களும் உள்ளன. இது தவிர திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம், பன்னிரு திருமுறைகளிலும் போற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது.

அருணகிரிநாதர், சங்கீத மும்மூர்த்திகள் தியாகையர், முத்துசாமி தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள், கயிலை ஞானப் பிரகாசர், குருஞான சம்பந்தர், இரட்டைப் புலவர், அந்தகக் கண் வீரராகவ முதலியார், மாமன்னர் சகாஜி, வள்ளலார் ராமலிங்க அடிகளார் முதலானோராலும் போற்றிப் பாடப் பெற்றுள்ளது. இவை தவிர பல தமிழ் இலக்கியங்களிலும் தெலுங்கு மராட்டி சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்களிலும் இவ்வூரைப் பற்றிப் பாடப் பெற்றுள்ளன.

கன்றுக்காக தன் மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டுக் கொன்ற மனுநீதிச் சோழனும், புறாவிற்காகத் தன் உடலையே

ஈந்த சிபிச்சக்கரவர்த்தியும் திருவாருரையே தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டுள்ளனர். பல்லவ மன்னர்கள் முதல் மராட்டிய மன்னர்கள் வரை இத்திருக் கோயிலுக்குத் திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர்.

ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமி கர்ப்பக்கிரக விமானத்துக்குத் தங்கத் தகடு போர்த்தி முதலாம் ராஜேந்திர சோழன் குடமுழுக்கு செய்வித்ததாக இக்கோயிலின் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இக்கோயிலின் ராஜகோபுரம் மூன்றாம் குலோத்துங்கனால் கட்டப்பட்டதென்று திருப்புவனம் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது.

17ஆம் நூற்றாண்டில் தஞ்சையை ஆண்ட மன்னர் சரபோஜி திருவாரூர் தியாகராஜர் மீது தமிழில் பலநூறு கீர்த்தனைகள் பாடியுள்ளார். இவரும் இவருக்குப் பின்னர் முதல் சரபோஜியும் ஆண்ட போது திருவாரூரில் அம்மன்னனின் பிரதிநிதியாக சாமந்தனார் ஒருவர் பணிபுரிந்தார். அவரது பிரதானியாய் பணிபுரிந்த சிங்காதனம் தலைசிறந்த ஓவியனாகத் திகழ்ந்தார்.

17ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரூர் திருக்கோயில் எப்படித் திகழ்ந்தது; ஆரூர் மக்களின் கலாச்சாரம் அவர்களின் இயல், இசை, கூத்துக்கள் யாவை என்பவை சிங்காதனத்தின் ஓவியத்தில் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நாடு முழுவதும் சக்தி பீடங்கள் என மக்களால் பக்தியுடன் கருதப்படும் 64 இடங்களுக்குள் அம்பிகையின் ஆட்சி பீடமாக அமைந்துள்ள 5 தலங்களில் திருவாரூர் கமலாயதாட்சி தலமும் ஒன்றாகும்.

இக்கோயில் அம்பிகை ஞானசக்தியாகவும் (கமலாம் பிகை) கிரியா சக்தியாகவும் (ஸ்ரீலோத்பலாம்பான்) இச்சா சக்தியாகவும் (கொண்டி) வடிவு கொண்டு அருள் புரிகிறாள்.

இக்கோயிலின் தேவாசிரிய மண்டபத்தில் தான் சைவ சமய அடியார்கள் அறுபத்து மூவரின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும் திருத்தொண்டத் தொகை சுந்தரரால் பாடப்பெற்றது.

நமிநந்தியடிகள் அருள்மிகு அசலேஸ்வரர் சன்னதியில் நீரால் விளக்கெரித்ததாகப் பெரியபுராணம் கூறுகிறது.

திருமாலைக் கட்டி மண்டபத்தில் வழிபாட்டுக்குரிய தூய பூஜை புஷ்பத்தை கழற்சிங்கச் சோழ மன்னனின் மனைவி மகாராணி முகர்ந்த போது அவர் யாரென்றும் பாராமல் திருமாலை கைங்கரியம் பார்த்துவந்த செறுத்துணை நாயனார் அவரது மூக்கை வாளால் அறுத்தார்.

மதுரையில் இறைவன் 64 திருவிளையாடல்கள் புரிந்தது போல் இவ்வூர் தியாகராசர் பெருமாள் 364 திருவிளையாடல்கள் புரிந்ததாகப் புராண வரலாறு கூறுகிறது. திருத்தொண்டத் தொகை நூலுக்கு 'தில்லை' என அடி எடுத்துக் கொடுத்தது, சோமாசிமாற நாயனார் யாகத்தில் பலவராக அவிர்பாகம் பெற்றது போன்றவை இதில் அடங்கும்.

இக்கோயிலில் உள்ள சித்தீஸ்வரம் மேதா தட்சிணாமூர்த்தி சன்னதியில் தருமபுர ஆதீன ஸ்தாபகர் உபதேசம் பெற்றார்.

இவ்வூர் நிலமகளின் இதயமென்றும் படைப்புக் கடவுளான வீராட புருஷருக்குரிய ஆறு ஆதாரங்களுள் மூலாதாரமென்றும் புராணம் கூறுகிறது. அருள்மிகு வன்மீகநாதரிடமிருந்து பெற்ற தியாகராஜ சுவாமியை திருமால் தன் மார்பில் வைத்து வழிபட்டாராம். அவரின் மூச்சுக் காற்றாய் விளங்குவதால் தியாகராஜ சுவாமிக்கு அஜபா நடனமூர்த்தி என்றும் பெயர்.

திருமாவிடமிருந்து தேவேந்திரன் இவரைப் பெற்று தனது ஆத்மார்த்த மூர்த்தியாகக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் போரில் உதவிய முககுந்தச் சக்கரவர்த்தியின் வேண்டுகோளின்படி தேவேந்திரனால் இந்தத் தியாக ராஜரும் இன்னும் ஆறு தியாகராஜ உருவங்களும் முககுந்த சக்கர வர்த்திக்கு அளிக்கப்பட்டனவாம்.

கந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இவ்வூர் இறைவன் தியாகராஜாவிடம் தோழமை கொண்டு பழகினார் என்று புராணம் கூறுகிறது. இவர் இழந்த கண்ணில் ஒன்றை 'மீளா அடிமை உமக்கே' என்ற பதிகம் பாடி இக்கோயிலில் பெற்றார்.

எங்குமே கண்டறிய முடியாத எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளை ஆரூரில் கண்டு கொண்டேன் கண்டவுடன் அவன் ஒருவனைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டேன் என்றார் அப்பர் பெருமான்.

இவ்வூர் பஞ்சமுக வாத்தியங்கள் எனப்படும் குடமுழா வாத்தியம் தேவாரத்திலேயே சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சபூத தலங்களில் ஒன்றான ஆரூர் செல்வோம், அவன் அருள் பெறுவோம்.

2. திருவானைக்காவல் (நீர்த்தலம்)

இறைவன் : ஜம்புகேசுவரர், ஜம்புநாயகர்

இறைவி : அகிலாண்ட நாயகி,
அகிலாண்டேஸ்வரி

தலவிருட்சம் : நாவல்

திருச்சி ரயில் நிலையத்திலிருந்து சுமார் ஆறு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் தான் திருவானைக்காவல் தலம் இருக்கிறது. சென்னை, சேலம் செல்லும் பேருந்து மார்க்கத்தில் தெற்கில் காவிரியும், வடக்கில் கொள்ளிடமும் உள்ள தீவுப்பகுதியில் ஸ்ரீரங்கம், திருவானைக்காவல் தலங்கள் உள்ளன. பேருந்து மற்றும் ரயில் வசதிகளும் உள்ளன.

பஞ்ச பூதத் தலங்களில் ஒன்றான அப்பு (நீர்) தலமாகும். தண்ணீரைப் பிடித்து லிங்கமாக வைத்து பரமேஸ்வரி வணங்கினாராம். அதனால் அமுதீசுவரம் என்ற பெயர் பெற்றது. இன்றும் ஈஸ்வரனைச் சுற்றி தண்ணீர் இருப்பதைக் காணலாம். ஒரு காலத்தில் யானை நடமாடும்

சோலையாக இருந்ததால் யானைக்கா என்றும் தலவிருட்சம் நாவல் மரமாதலால் ஜம்புகேசுவரம் என்ற பெயரும் உண்டாயின.

சிலந்தி ஒன்று லிங்கத்தின் மீது வலை பின்னி சருகுகள் விழாமல் காத்து வந்தது. ஈசனைப் பூஜை செய்யும் யானை அந்த வலையை அறுத்து விட்டது. கோபம் கொண்ட சிலந்தி யானையின் துதிக்கையைத் தீண்டி விஷத்தை அதன் உடலில் செலுத்தியது. வலி பொறுக்க முடியாத யானை தும்பிக்கையை தரையில் அடித்தது. சிலந்தி இறந்தது. யானையும் கீழே விழுந்து இறந்தது. ஈசனைப் பூஜித்து வந்ததால் யானை கயிலை சென்றது. சிலந்தி இறந்து 'கோச் செங்கட் சோழனாகப் பிறந்தது. சிவபக்தி பூண்டு ஜம்புகேசுவரர் ஆலயத்தைக் கட்டியதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

உமாமகேஸ்வரி இந்தக் காட்டுக்குத் தவம் செய்ய வந்தார். அவர் லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து அதன் முன்கடும் தவம் இருந்தார். அப்போது அவள் 'அகிலாண்டேஸ்வரி' என்ற நாமம் பூண்டாள்.

பிரம்மா அவர் பார்த்த நிலையிலேயே அகிலாண்டேஸ்வரியைப் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

ஆலயத்தின் முன்னால் நான்கு கால் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. ஏழு கோபுரங்கள் உள்ளன. ஐந்து பிரகாரங்களையுடைய இந்த ஆலயத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபமும் இருக்கிறது.

ஆலயத்தில் நான்கு திசைகளிலும் விநாயகர் சன்னதிகள் உள்ளன.

இந்த ஆலயம் சுமார் 18 ஏக்கர் பரப்பளவு உடையது. உயர்ந்த மதில் சுவரும் 4 பக்கமும் திருக்கோபுரமும் உள்ளன.

முன்பு ஒரு சமயம் சோழ மன்னன் உறையூர் நீராடு கட்டத்தில் நீராடினான். அவன் மூழ்கி எழுந்ததும் அவன் கழுத்தில் அணிந்திருந்த முத்து மாலையைக் காணவில்லை. அவன் அந்த முத்து மாலையை ஜம்புகேஸ்வரனுக்கு அணிவிக்க நினைத்திருந்தான். அது காணாமல் போனதும் வருத்தம் கொண்டான்.

அன்று திருவானைக்காவல் சென்றான். அப்போது ஈஸ்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்யவிருந்தனர். மன்னன் அபிஷேகத்தைக் காண சன்னதியில் நின்றிருந்தான். சிவாச்சாரியார் குடத்தைத் தூக்கி அபிஷேகம் செய்ய சிவலிங்கத்தின் மேல் கவிழ்ந்த சமயம் நீருடன் மன்னனுடைய முத்துமாலையும் வந்து சிவனின் கழுத்தில் விழுந்தது. அதைக் கண்டு மன்னன் திகைத்தான். ஈசனுடைய திருவிளையாடலை எண்ணி உள்ளம் பூரித்தான்.

பல கல்வெட்டுக்களிலும் நூல்களிலும் இத்தலத்தில் தலை காணிக்கை அளிக்கும் பழக்கம் இருந்ததாகக் காணப்படுகிறது. வீரன் தனக்காகவோ, மன்னனுக்காகவோ அல்லது வேறு ஒருவருக்காகவோ பலிபீடத்தின் முன்வந்து வலது கையில் வாளை எடுத்து தன் கழுத்தை அறுத்துத் தலையைப் பலிபீடத்தில் வைத்துச் சுத்துவானாம். இந்தக் காட்சியை விளக்கும் சிற்பங்களும் ஆலயத்தில் காணப்படுகின்றன.

வீதியை விட ஆலயத்தின் உள்பகுதி தாழ்வாக இருக்கிறது. இது ஜம்புகேசுவரன் சன்னதி வரை தொடர்கிறது.

ஐந்தாவது பிரகாரத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் வாயில்கள் இருக்கின்றன. உயரமான மதிலையுடைய இந்தப் பிரகாரத்தில் அனுமன், விநாயகர் சன்னதிகள் உள்ளன. ஆலயத்தில் நுழைந்ததும் கோபுர வாயிலின் மாடத்தில் விநாயகருடன் வீரபத்திரர் கம்பீரமாகக் காட்சி தருகிறார்.

இந்தத் தலம் ஈசனின் பெயரில் இருந்தாலும் இங்கு ஈஸ்வரியான அகிலாண்ட நாயகிக்கு அதிகச் செல்வாக்கு உண்டு. சக்தி சொருபமான இவள் மிகவும் உக்கிரமூர்த்தி யாக இருந்தாள். காலையில் ஆலயத்தைத் திறப்பவருக்குத் தீமை ஏற்படும் வகையிலும் அவள் உக்கிரம் இருந்தது.

ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் ஜம்புகேசுவரத்திற்கு வந்தார். அப்போது அவரிடம் அகிலாண்டேஸ்வரியின் உக்கிரத்தைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். அவர் இங்கு வருவதற்கு முன்பே ஈஸ்வரனுக்கு இரண்டு சக்கரங்கள் தயாரித்து எடுத்து வந்திருந்தார்.

அவை ஈஸ்வரனுக்கு ஒரு யந்திர சக்கரமும், ஈஸ்வரிக்கு ஸ்ரீ சக்கரமும் ஆகும். அவர் வந்த சமயத்தில் ஈஸ்வரன் சன்னதிக்குப் போக முடியாமல் காவிரி ஆறு வலம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆதி சங்கரரால் ஈஸ்வரனுக்கான யந்திரத்தை ஸ்தாபனம் செய்ய இயலவில்லை.

அன்னையின் உக்கிரத்தைக் கேள்விப்பட்டதும் இரண்டு யந்திர சக்கரங்களையும் தாடங்கமாகச் செய்து அகிலாண்டேஸ்வரியின் இரு காதுகளில் அணிவித்தார். இரண்டு சக்கரங்களில் ஒன்று தன ஆகர்ஷண சக்கரம்; மற்றொன்று ஜன ஆகர்ஷண சக்கரம். ஒன்று ஆலயத்திற்கு பொருளும், பொன்னும், மணியும், வந்து குவிய வேண்டும் என்பதற்காகவும், அடுத்தது இதற்கு ஆதாரமான ஜன

ஆகர்ஷண, மக்களைக் கவர்ந்து இழுப்பதுமாகும். மக்கள் அதிகமாக வந்தால் தானே காணிக்கையாகப் பொருள் வந்து குவியும்... ?

தாடங்கம் அணிவித்தும் அகிலாண்டேஸ்வரியின் உக்கிரம் முழுவதும் மறையவில்லை. அன்னை சாந்தமடைய அவள் முன் பிள்ளையை, அவள் மூத்த பிள்ளையான விநாயகரை, பெரிய உருவத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

அன்னை அகிலாண்ட நாயகி சாந்தமடைந்தாள். இன்றைக்கும் தீபாராதனையின் போது அவருடைய திருமேனியைப் பார்த்தால் எப்படிப்பட்ட தைரியசாலியையும் சிறிது கலங்கச் செய்து விடும்.

அகிலாண்டேஸ்வரியின் பெருமைக்கும் சக்திக்கும் சான்றாக விளங்கியவர் கவி காளமேகம். அவர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர். ஸ்ரீரங்கம் பெரிய கோயில் மடப்பள்ளியில் சமையல்காரராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். அவர் ஒருநாள் ஜம்புகேசுவரத்தில் உள்ள தனது ஆசைநாயகியின் வீட்டிற்கு வந்தார். அவள் அகிலாண்ட நாயகியின் சன்னதியில் நடனமாடுபவள். அவளுக்காக வாயிலில் காத்திருந்தவர் அப்படியே அயர்ந்து சாய்ந்தார். அகிலாண்டேஸ்வரியின் சன்னதியின் கோபுர வாசலிலே படுத்துத் தூங்கி விட்டார்.

ஒரு அந்தணன் ஒரு புகழ்பெற்ற கவியாக விரும்பினான். அவன் அகிலாண்டேஸ்வரியின் பரமபக்தன். அவன் அன்னையைக் குறித்து தவம் இருந்தான். அன்னை அவன் தவத்துக்கு மகிழ்ந்து அருள்புரிய எண்ணினாள்.

அவள் கண்டவர் மயங்கக் கூடிய அழகிய பருவமங்கையாக உருமாறி தவம் செய்யும் அந்தணனை நோக்கி வந்தாள். அவள் தரித்திருந்த தாம்பூலத்தை அவன்

வாயில் உமிழ்ந்து அவனை கவியாக்க எண்ணி குனிந்த போது அந்தணன் அவளது செளந்தரிய வல்லமையைக் கண்டு பயந்தான். யாரோ மனதைக் கெடுக்கும் மோகினியோ என்று வெறுத்து ஒதுங்கினான். “சீ... போ... போ...” என விரட்டினான்.

அன்னை கோபமடைந்தாள். தவத்தின் பலன் கிடைக்கப் பெறாத துர்ப்பாக்கியசாலி என்று கூறியபடி அங்கிருந்து வெளிப்புறம் வந்து தாம்பூல எச்சிலை உமிழ்ந்தான். அங்கு வாயைத் திறந்து படுத்திருந்த ஸ்ரீரங்கம் பெரிய கோயில் சமையல்காரர் வாயில் அது விழுந்தது.

அவர் கண் விழித்தார். அவரை அன்னை ஆட்கொண்டதாக உணர்ந்தார். அப்பொழுதிலிருந்து அவர் பாடத் தொடங்கினார். பலராலும் பாராட்டப்படும் கவிஞரானார்.

இந்த ஆலயத்தில் சொக்கநாதர், மீனாட்சி காசி விஸ்வநாதர், விசாலாட்சி, ஏகாங்கரி, சரஸ்வதி ஆகியோர் சன்னதிகளும் இருக்கின்றன.

ஸ்ரீராமனால் உண்டாக்கப்பட்ட ராமதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம், ஜம்புதீர்த்தம், அக்னிதீர்த்தம் ஆகிய தீர்த்தங்களும் பராசரக்குண்டம் என்ற கிணறும் உள்ளன.

பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், விஜயநகர மன்னர், நாயக்கர்கள், போன்றவர்கள் திருப்பணிகளைச் செய்து இருக்கிறார்கள்.

அப்பு ஸ்தலம் செல்வோம் எல்லா வளமும் பெற்று வாழ்வோம்.

3. திருவண்ணாமலை

(அக்கினித் தலம்)

இறைவன் : அண்ணமலையார்
(அருணாசலேஸ்வரர்)

இறைவி : உண்ணாமுலையம்மை

தலவிருட்சம் : மகிழமரம்

இப்பரந்த உலகத்தை ஒரு ஆலயமாகக் கொண்டால் திருவண்ணாமலை தலத்தை அதன் கருவறையாகக் கொள்ளலாம். அருணாசலமலையே அக்கருவறையிலுள்ள சிவலிங்கம் ஆகும். முழு முதற்கடவுளான பரமசிவனே அருணாசலமாக அமர்ந்திருக்கிறார். நான்முகனுக்கும், திருமாலுக்கும் அக்கினி மலையாகக் காட்சி தந்த ஞானகுரு உலகம் உய்யும் பொருட்டு ஜோதிலிங்க வடிவமாய்த் தரிசனம் தந்து கொண்டிருக்கிறார்.

திருவாரூரில் பிறந்தால் முக்தி, காசியில் இறந்தால் முக்தி, சிதம்பரத்தைப் பார்த்தால் முக்தி, திருவண்ணாமலையை நினைத்தால் முக்தி. 'நான்' என்ற அகங்காரத்தை அழித்து விட்டால் நம்முன்னே ஆன்மீக ஒளி பளிச்சிடும் என்ற

தத்துவத்திற்கு விளக்கமாக ஒங்கி நிற்கிறது. அண்ணாமலை என்னும் ஞானமலை தோன்றியதே ஒரு கவைமிகு புராண வரலாறாகும்.

ஒரு சமயம் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமதேவனுக்கும் காத்தல் கடவுளான மகாவிஷ்ணுவுக்கும் இடையே யார் பெரியவர் என்ற சண்டை மூண்டது. சராசரங்கள் அதிரும்படியும் அவர்கள் கடுமையான போர் புரிந்தனர். இருவருடைய ஆணவத்தையும் அடக்க வேண்டுமென்று திருவுள்ளம் கொண்டார்.

முழுமுதற் கடவுளான பரமேஸ்வரன் ஒரு பிரம்மாண்டமான அக்கினி மலையாக ஒங்கி நின்றார். இம்மலையினுடைய முடியையும், அடியையும் யார் முதலில் கண்டு பிடிக்கிறார்களோ அவரே பெரியவர் என்று பிரம்மாவும், திருமாலும் தங்களுக்குள் ஒரு பந்தயம் வைத்துக் கொண்டனர்.

அதன்படி பிரம்மா அன்னப் பறவையாகவும், மகாவிஷ்ணு வராகமாகவும் (பன்றி உருவம்) உருவெடுத்துக் கொண்டு அம்மலையின் முடியையும், அடியையும் தேடிப் புறப்பட்டனர். பிரம்மா எவ்வளவு உயரப் பறந்தும் சிவபெருமானின் முடியைக் காண முடியவில்லை. விஷ்ணு எத்தனை கீழே தோண்டிக் கொண்டே போயும் அடியைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. இருவரும் பொறுமையை இழந்தார்கள். தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு விஷ்ணு திரும்பி வந்து விட்டார். ஆனால் பிரம்மா ஒரு சூழ்ச்சி செய்து வெற்றி பெறத் திட்டமிட்டார்.

நீண்ட உயரத்திலிருந்து கீழே வந்து கொண்டிருந்த ஒரு தாழம்பூவை பிரம்மா பார்த்தார். தான் சிவனின் முடியைப்

பார்த்து விட்டு வந்ததாக ஒரு பொய்யைச் சொல்லும்படி அதனிடம் வேண்டிக் கொண்டார். தாழம்பூவும் அதற்கு இணங்கியது. அதே போல் சிவபிரானிடம் துணிந்து ஒரு பொய்யைச் சொல்லியது.

அதைக் கேட்டுச் சிவபெருமான் சினம் கொண்டார். பொய் சாட்சி கூறிய தாழம்பூ தமது பூஜைக்கு உதவாத மலராகப் போகக்கடவது என்று சபித்தார். சூழ்ச்சி செய்து ஏமாற்ற நினைத்த பிரம்மாவுக்குப் பூலோகத்தில் தனிக் கோயிலோ, பூஜையோ இருக்கக் கூடாது என்றும் உத்தரவு இட்டார்.

பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் தங்கள் ஆணவம் அடங்கி உண்மை நிலை உணர்ந்தனர். அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி சிவபெருமான் தம்மை ஒரு மலையாகவும், லிங்கமாகவும் ஆக்கிக் கொண்டார். ஜோதி மலையாக நின்ற நிகழ்ச்சியை நினைவுபடுத்துவதற்காகக் கார்த்திகை மாதத்தில் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தன்று மலையின் முகட்டில் தங்களுக்கு ஜோதி தரிசனம் தந்தருள வேண்டுமென்று அவர்கள் பரமேஸ்வரனிடத்தில் வேண்டிக் கொண்டனர். அந்தத் திருநாள் தான் கார்த்திகை தீபத் திருநாளாக ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

மகேசனே மாமலையாக வீற்றிருப்பதால் தான் அருணாசலத்தை வலம் வருவது பிறவி எடுத்ததன் பெரும் பயனாகக் கருதப்படுகிறது. அம்மலையை ஒருமுறை சுற்றி வருவது சம்சாரக் கடலைக் கடக்கும் தோணியாகும். ஏழு நகரங்களையும் கடந்து முக்தி அடையும் ஏணியாகும். கிரிவலம் வருவதால் நாம் செய்த பாவங்கள் எல்லாம் அகலும். நமக்குக் கிடைக்கும் புண்ணிய பலன்களைப் பற்றி

அருணாசலப் புராணத்தில் படிக்கும் போதே மெய்சிவிர்க்கிறது என்பதும் மட்டும் உண்மை.

காட்பாடி - விழுப்புரம் சந்திப்புகளுக்கிடையே திருவண்ணாமலை ரயில் நிலையம் அமைந்துள்ளது. கோயில் அமைப்பு மிகச்சிறப்புடையது. நாற்புறமும் உயர்ந்த மதிற் கவர்கள். அவைகளின் நுழைவாயிலில் உயர்ந்த கோபுரங்கள் கம்பீரமாய்க் காட்சியளிக்கின்றன. மூன்று பெரிய பிரகாரங்கள் உள்ளன.

முதற்பிரகாரத்தில் சிவகங்கையும் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் பிரம்ம தீர்த்தமும் உள்ளன. மூன்றாம் பிரகாரத்தில் தல விருட்சமாகிய மகிழ்மரம் உள்ளது.

பிரம்மோற்சவம் கார்த்திகை மாதம் நடைபெறுகிறது. ஐந்தாம் நாள் வெள்ளி ரிஷபம், ஆறாம் நாள் வெள்ளித்தேர், பத்தாம் நாள் கார்த்திகை தீபம் ஆகியவற்றிற்குப் பெருந் திரளான மக்கள் கூடுவர். விழாவின் போது மாட்டுச்சந்தையும் நடைபெறுகிறது.

அருணகிரிநாதர் முக்தி அடைந்த தலம் இதுவே. இவர் கிளி உருவாக இருந்தபோது அமர்ந்திருந்த கோபுரத்திற்கு கிளி கோபுரம் என்று பெயர். அவர் வழிபட்டு பேறுபெற்ற முருகர் கோயிலும் முதல் பிரகாரத்திலேயே உள்ளது. ஆயிரங்கால் மண்டபமும் அங்கு தான் உள்ளது. அங்கு பாதாள ஈஸ்வரர் கோயில் சிறிய அளவில் உள்ளது.

ரமண முனிவர் ஆரம்ப நாட்களில் இங்கு தான் தங்கியிருந்தார். மலையின் தென்புறம் ரமணாஸ்ரமம் உள்ளது. கிரிவலம் செய்யும் பாதையில் பல தீர்த்தங்கள் உள்ளன. மலையின் மேற்குப் பகுதியில் அடி அண்ணாமலை திருக்கோயில் உள்ளது.

எந்தக் கிழமையில் கிரிவலம் வந்தால் என்ன.... என்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதைப் பாருங்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை வலம்வரின் உடற்பிணி நீங்கும்.

திங்கட்கிழமை வலம் வருவோர் அளவிலா ஆற்றலைப் பெறுவர்.

செவ்வாய்க்கிழமை சுற்றி வர வறுமைத் துயர் நீங்கும்; பிறவித் தளையில் இருந்து விடுபடலாம்.

புதன்கிழமை வலம் வருவோர்க்கு வித்தைகளில் மேம்பாடு கிடைக்கும்.

வியாழக்கிழமை வலம் வந்தால் ஞானம் கூடும்.

வெள்ளிக்கிழமையில் வலம் வர விஷ்ணு பதம் பெறலாம்.

சனிக்கிழமை மலை சுற்றுவதால் நவக்கிரக ப்ரீதிக்கு உரிய பலன் உண்டு.

மலையின் எட்டுத் திக்கிலும் எட்டு லிங்கங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கருவறைக் கட்டமைப்புகள் ஒரே மாதிரி உள்ளன.

இந்திரன், அக்னி, எமன், நிருதி, வாயு, வருணன், குபேரன், ஈசானன் ஆகியோர் வணங்கிய லிங்கங்கள் அவரவர் பெயராலேயே வழிபடப்படுகின்றன.

ஒவ்வொன்றின் அருகிலும் அதனதன் பெயரிலேயே தீர்த்தமும் உள்ளது.

நாமும் நெருப்பு ஸ்தலத்தை தரிசிப்போம், அண்ணா மலையாரின் அருள் பெறுவோம்.

4. திருக்காளத்தி

(வாயு ஸ்தலம்)

இறைவன் : காளத்தீஸ்வரர், கணநாதர்

இறைவி : ஞானப்பூங்கோதை

பஞ்ச பூதத்தலங்களில்

இது வாயுத்தலம். திருக்காளத்தி ரேணுகுண்டா கூடர் ரயில் சந்திப்புகளுக்கு இடையே உள்ளது. மூவர் செந்தமிழ்ப்பாடல் ஓவாது முழங்கும் தலம். இத்தலத்து மூர்த்தியின் சன்னதியில் எரியும் தீபம் எந்நேரமும் அசைந்து கொண்டே இருப்பதைக் காணலாம்.

சிலந்தி, பாம்பு, யானை, கண்ணப்ப நாயனார் ஆகியோர் வழிபட்டுப் பேறு

பெற்ற தலம். இறைவன் காற்று வடிவமாக இங்கு காட்சி தருகிறார் என்பது ஐதீகம்.

சந்தன மரமும், அகில் மரமும், நல்ல தேக்கு மரமும் பொருந்தி விரைந்து செல்லுகின்ற பொன்முகலியாற்றின் கரையில் உமாதேவியாரோடு மணமிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்காளத்தியில் கோயில் கொண்டிருக்கிற இறைவனுடைய இரண்டு பாதங்களை மனத்திற்கொண்டு வழிபடுவோமாக.

ஸ்ரீ - சிலந்தி, காளம் - பாம்பு, அத்தி - யானை இவை மூன்றும் வழிபட்டு பேறு பெற்றமையால் ஸ்ரீகாளத்தி என்று இத்தலத்திற்குப் பெயர் வந்தது எனச் சொல்வர்.

பொத்தப்பி நாட்டின் தலைநகர் உடுப்பூர், நாகன் அதை ஆண்டு வந்தான். நாகனும், தத்தையும் மகப்பேறின்றி வருந்தினார். முருகப்பெருமானை வழிபட்டனர். ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. திண் என்று இருந்தமையால் அவனுக்குத் திண்ணன் என்று பெயரிட்டனர். உரிய வயதில் வேட்டைத் தொழிலில் நற்பயிற்சி பெற்றார்.

திண்ணனார் வில்வித்தையில் பதினாறு ஆண்டு களுக்குள் சிறந்த பயிற்சி பெற்றார். தந்தை தன் மகனுக்குப் பட்டம் கட்டினார். திண்ணனார் அரசர் ஆனதும் வேட்டை யாடச் சென்றார். ஒரு பன்றியைத் துரத்திக் கொண்டு நெடுதூரம் சென்றார். அவருடைய தோழர்களாகிய நாணனும் காடனும் உடன் சென்றனர். கடைசியில் பன்றியைக் கொன்றார்.

பன்றியைத் தூக்கிக் கொண்டு பொன்முகலியாற்றை நோக்கிச் சென்றனர். திண்ணனார் மலை மீதுள்ள தேவரை நோக்கினார். அவர் உடம்பிலிருந்து ஏதோ பாரம் குறைவது

போன்ற உணர்வு தோன்றியது. பன்றியைச் சுட்டுப்பதம் செய்யுமாறு காடனிடம் சொல்லிவிட்டு நாணனுடன் மலை மீது ஏறினார்.

இறைவனைக் கண்டார், உடல் புளங்காகிதம் அடைந்தது. இறைவனைக் கட்டித் தழுவினார். அய்யோ தனியாக உள்ளீரே என்று வருந்தினார்.

இறைவன் மீதுள்ள நீரும், பூவும் எப்படி வந்தன...? என்று நாணனிடம் கேட்டறிந்தார். தானும் அவ்வாறே செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தார். இவர் கொண்ட முடிவை நாணனும், காடனும் விரைந்து சென்று பெற்றோர்க்குத் தெரிவித்தனர். அவர்கள் வந்து திருத்த முயன்றும் பயனில்லை.

திண்ணனார் கீழே இறங்கி வந்து பன்றியின் இறைச்சியை அனலில் இட்டுப் பதப்படுத்தினார். தேக்கிலையில் அதை வைத்துக் கொண்டார். திருமஞ்சனத்திற்கு வேண்டிய நீரை வாயில் முகந்து கொண்டார். பூக்களைத் தலைமுடியில் சொருகிக் கொண்டார். மேலே சென்று லிங்கத்தின் மேலிருந்த பூக்களைத் தன் காலால் அப்புறப்படுத்தினார். வாயில் இருந்த மஞ்சன நீரால் அபிஷேகம் செய்தார்.

சுவையான இறைச்சியை ஊட்டினார். விருப்புடன் இறைவனும் உண்டார். இவ்வாறு ஐந்து நாட்கள் பூஜை நடைபெற்றது.

திண்ணனார் வேட்டையாடச் சென்ற சமயத்தில் சிவச்சாரியார் அங்கு வருவார். இறைவன் மீதுள்ள அனுசிதங்களை அப்புறப்படுத்துவார். முறைப்படி வழிபாடு

செய்து செல்வார். ஐந்தாம் நாள் இரவில் சிவாச்சாரியார் கனவில் இறைவன் தோன்றி திண்ணனாரின் மெய்யன் பினைப் பற்றிக் கூறினார். மறுநாள் மறைந்திருந்து பார்க்கும் படி பணித்தார்.

ஆறாம் நாள் திண்ணனார் வழக்கம் போல் ஊனும், நீரும், மலரும் கொண்டு வந்தார். இறைவன் வலக்கண்ணில் உதிரம் பாயக்கண்டார். பதைபதைத்தார். குருதியைத் துடைத்தார்.

குருதி நின்றபாடில்லை. பச்சிலையைக் கொண்டு வந்து சாறு பிழிந்து தடவினார். குருதி பெருகிக் கொண்டேயிருந்தது. ஊனுக்கு ஊனிடல் வேண்டும் என்ற நியதி அவர் நினைவுக்கு வந்தது.

உடனே தன் கண்ணை அம்பினால் பெயர்த்து எடுத்து பெருமானின் கண்ணில் அப்பினார். என்னே ஆச்சரியம் இரத்தம் நின்றது. மனநிறைவு கொண்டார். மகிழ்ந்தார். சற்று நேரத்திற்குப் பின் இடக்கண்ணில் குருதி பெருகத் தொடங்கியது.

வைத்திய முறை தெரிந்து விட்டபடியால் இப்போது அவர் வருந்தவில்லை. அடையாளம் தெரிவதற்காக இறைவனது இடது கண்ணில் தன் செருப்புக் காலை ஊன்றிக் கொண்டு தன் இடது கண்ணை அம்பினால் பெயர்த்து அப்ப முனைந்தார்.

இறைவன் துணுக்குற்று தமது கையினால் திண்ணனார் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு “நில்லு கண்ணப்பா” என்று தடுத்து நிறுத்தினார். “என் வலத்தில் நீ என்றும் நிலைத்திருப்பாயாக” என அருளினார்.

இன்றும் திருக்காளத்திக்குச் செல்பவர்கள் கண்ணப்ப நாயனார் உயர்ந்த கற்சிலையாகக் கம்பீரமாய் நிற்பதைக் காணலாம்.

அன்று முதல் கண்ணப்பர் 63 நாயன்மார்களுள் ஒருவரானார். இவருடைய வரலாற்றைச் சேக்கிழார் பெருமான் தமது பெரிய புராணத்துள் 186 பாடல்களாகப் பாடி மகிழ்கிறார்.

அடியார் மனத்துள் இருப்பவனும் அவர்கள் சிரசில் இருப்பவனும், துதிப்பவர் வாக்கில் உள்ளவனும் தன்னுடைய திருவடிகளைப் பாடித் துதிக்கும் தொண்டர் கூட்டத்தில் உள்ளவனும், தேவர்கள் தம் தலையின் மேல் கொள்ளப் பெற்றவனும், ஏழு உலகங்களுக்கும் அப்பால் கடந்து நிற்பவனும், இப்பூமியில் பொன்மயமான தில்லை வனத்துள் உள்ளவனும், நல்ல வாசனையுள்ள கொன்றைப் பூவில் உள்ளவனும், மலை, தீ, காற்று, இவற்றில் உள்ளவனும், மேகத்தில் உள்ளவனும், திருக்கயிலாய மலையின் உச்சியில் உள்ளவனும், திருக்காளத்திப் பெருமானே அவன் என் இரு கண்களிலும் நிறைந்துள்ளான் என்கிறார் திருநாவுக்கரசர்.

காற்று ஸ்தலத்தை தரிசிப்போம், எல்லையில்லா வாழ்வு பெறுவோம்.

5. சிதம்பரம்

(ஆகாயத் தலம்)

இறைவன் : சபாநாயகர், நடராஜர்

இறைவி : சிவகாமியம்மை

சபை : கனகசபை

சிதம்பரம் கடலூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. சென்னையிலிருந்து செல்ல நிறைய பேருந்து வசதிகள் உள்ளன.

சிவபெருமான் உருவங்களுள் பெரும் சிறப்புடையதாக எல்லோராலும் மிகப்பெரிதும் விரும்பிப் போற்றப்படுவது கூத்தப் பெருமானின் திருவுருவமாகிய நடராஜ வடிவமே யாகும். நடராஜ வடிவின் நலன்கள்

அளப்பரியன. இத்தகையதொரு சிறந்த வடிவத்தை எத்தகைய பெரிய கவிராயனும் இந்நாளில் கருதி உணர்ந்து படைத்தல் இயலாது.

நடராஜ உருவம் வெறும் கற்பனைக் கவிதையின் விளைவு அன்று. அஃது அறிவியல் உண்மையும், நுண்மையும் அமைந்தது. ஆகவே அது எல்லோராலும் புகழ்ந்து பாராட்டப் படுகிறது.

உலகத் தொழில் ஐந்தினையும் குறித்து உயர்ந்த தோற்றமே நடராஜரின் திருவுருவமாகும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் இரு வினைகளையும் தாமே ஏற்று அவைகளைப் போக்கி, முத்தி அளிக்க வேண்டி தனு, கரண, புவன யோகங்களை அளித்துள்ளான்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல், (ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்) ஆகிய ஐந்து தொழில்களையும் அப்பெருமான் எப்போதும் செய்து கொண்டிருக்கிறான். இந்த ஐந்து தொழில்களையும் உணர்த்துவதே நடராஜரின் திருவுருவமாகும். ஐந்தொழில் புரியும் நடனம் பஞ்ச கிருத்திய நடனம் எனவும் போற்றப்படும்.

நடராஜர் நான்கு திருக்கரங்களைக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு கரத்தில் தமருகமும், ஒரு கரத்தில் அனலும், ஏந்தி ஒரு கரம் அபயம் அளிக்க அதற்கு நேரான இடக்கரம் கீழ்நோக்கிச் சாய்ந்திருக்க வலக்காலை ஊன்றி இடக்காலை உயர்த்தி அவிர்சடையுடன் நடனம் ஆடுகிறார்.

உலக உயிர்களின் தோற்றம் தமருக ஒலியில் உள்ளது. அபயமளிக்கும் கரம் காத்தல் தொழில் புரிகிறது. அனலேந்திய

கரம் அழித்தல் தொழிலுக்கு உரியது. ஊன்றியுள்ள திருப்பாதம் மறைத்தலையும் உயர்த்திய திருப்பாதம் அருளளையும் குறிக்கிறது.

அணுக்களும் அண்ட கோடிகளும், தத்தம் நிலையிலும், நெறியிலும் ஆடி, அசைந்து முறையே இயங்கிக் கொண்டு இருப்பதற்குரிய மூலகாரணம் ஆகும்.

சிதம்பரம் புலிக்கால் முனியும் பதஞ்சலியும் வழிபட்ட தலம். இதனைத் தில்லைக் காளி வழிபட்ட தலம். இதனைத் தில்லைக் கோயில் 'பெரும் பற்றப் புலியூர்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றினாலும் புகழ்பெற்ற தலம் தில்லை. பஞ்சபூத தலங்களுள் சிற்றம்பலமாகவும், ஞான ஆகாசமாகவும், பஞ்ச சபைகளுள் கனக சபையாகவும், அம்மை சிவகாமியுடன் ஐயன் ஆனந்தக் கூத்தாடும் இத்தலத்தை மாணிக்கவாசப் பெருமான் "தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி" என அதன் தொன்மையை ஏத்தி உகப்பார் தில்லையை வணங்க முக்தி என்பார்கள்.

ராஜராஜசோழன், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சிவாலய முனிவர் ஆகிய தவப்பெரியோர்கள் பெரிதும் முயன்று இத்தலத்தை பன்னிரு திருமுறைகளைக் கைவரப் பெற்றனர்.

வாதவூரார் ஓதிய சிவலோகம் திகழும் திருவாசகத்தைச் செவி மடுத்து 'அழகிய சிற்றம்பலம் உடையான்' என அருட் கை ஒத்தி வாசகம், அதற்கு வாச்சியம் ஈசன் எழிற்புலியூர் உடையானே எனப் பரந்த பொருள் உணர்த்திய மையால் மாணிக்கவாசகரை 'யான் கலந்த மாணிக்க வாசக' எனப் புகழ்வார் இராமலிங்கர்.

கோயில் என்றால் தில்லையைத் தான் குறிக்கும். நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொண்டருள்பவன் அம்பலக் கூத்தன் என்பார் அப்பர் அடிகள்.

“தில்லைவாழ் அந்தணர் தம்
அடியார்க்கும் அடியேன்”

எனச் சுந்தரார்க்கு ஆரூர் தியாகேசன் அடியெடுத்துக் கொடுத்த பெற்றிமையால் தில்லையின் சிறப்பு பன்மடங்காய்ப் பெருகும்.

அனபாய சோழன் விருப்பினை ஏற்று சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணம் பாடி அரங்கேற்றிய தலம் இதுவே.

மாணிக்கவாசகர் தில்லையில் வாழ்ந்து வரும் நாளில் தில்லைக் கூத்தன் அந்தணர் வடிவங்கொண்டு மாணிக்க வாசகரிடம் சென்று பல தலங்களிலும் பாடியுள்ள பாடல்களை ஒதச்செய்தார்.

நமச்சிவாய வாழ்க என்பது முதலாக ஒதினார். அந்தணர் வடிவில் வந்த இறைவன் அதைத் தமது சுவடியில் எழுதிக் கொண்டார். அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து ‘பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடுக’ எனக் கேட்டார். அதையும் கேட்டுச் சுவடியில் எழுதி, மாணிக்கவாசகன் சொல்லச் சிற்றம்பலத்தான் கையெழுத்து எனக் கையொப்பம் இட்டுச் சுவடியுடன் மறைந்தார்.

கண்ணாமூச்சு ஆட்டம் தம்மோடு விளையாடியவர் கூத்தப் பெருமானே என அறிந்த மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் பெருங்கருணைத் திறத்தை வியந்து போற்றினார். மறைந்த இறைவன் சுவடியைச் சிற்சபையிலுள்ள

நாகை எம்.பி. அழகியநாதன்

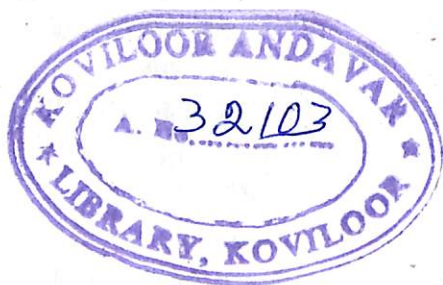
பஞ்சாட்சரப்படியில் வைத்தார்.

மறுநாள் காலையில் பஞ்சாட்சரப் படியில் சுவடியைக் கண்ட தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அதிசயித்தனர். சுவடியின் முடிவில் நடராஜப் பெருமான் கையொப்பம் இருக்கக் கண்டு வியந்தனர். மாணிக்கவாசகரிடம் கேட்டனர். சுவடியின் விபரம் அறிவித்தனர்.

அதில் உள்ள பாடல்களுக்குப் பொருள் உரைக்க வேண்டினர், தாம் சிவப்பேற்றிக்கு உரியராய் இருப்பதை உணர்ந்த மாணிக்கவாசகர் தில்லைவாழ் அந்தணர்களுடன் சித்சபேசன் கோயிலை அணுகினார்.

இத்திருவாசகத்திற்கு வாச்சியம் (பொருள்) கூத்தப் பெருமானின் குஞ்சித சரணமே எனக்காட்டி அச்சரண ஒளியிலே தாமும் இரண்டறக் கலந்தார்.

ஆகாயம் மாதிரி பரந்து விரிந்த நீக்கமற நிறைந்து இருக்கும் இந்த ஸ்தலத்திற்கு நாமும் செல்வோம்; வாழ்வில் பல்வேறு வெற்றிகளைப் பெறுவோம்.

பஞ்சபூதத் தீலங்கள்

நாகை M.P. அழகியநாதன்